

меського народу на уроках німецької мови, підкреслює національну традицію обох народів, а учні можуть виділяти свою етнічну особливість і пишатися цією спадщиною.

Отже, для реалізації етнокультурного аспекту на уроках німецької мови особливо сприятимуть використання творів мистецтва, що пов'язані з національними мотивами й мають особливу цінність у виховному впливі на школярів. Так, сюди необхідно додати цікаві, динамічні, захопливі сюжети українських і німецьких народних казок та графічні ілюстрації до цих казок, які допоможуть збагатити художній досвід учнів і поглибити їхні знання про національну культуру та народні звичаї двох народів.

Список використаних джерел:

1. Братко В. Фольклор як засіб реалізації культурологічного аспекту на уроках української літератури. Рідне слово в етнокультурному вимірі [Текст]: зб. наук. праць / Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка. Дрогоби́ч: Посвіт, 2013. 560 с.
2. Варзацька Л. Міжпредметна інтеграція в системі мовної освіти. Рідне слово в етнокультурному вимірі [Текст]: зб. наук. праць / Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка. Дрогоби́ч: Посвіт, 2013. 560 с.
3. Кучерявий О. Г. Педагогіка і психологія дитячої творчості: навч. посіб.: Ін-т змісту та методів навчання, Донецьк держ. ун-т. К.: 1998. 156 с.
4. Ланге А. Національні мотиви вишивки в порівнянні – Україна, Латвія, Фінляндія та Німеччина. Україна в етнокультурному вимірі століть. Міфи і символіка в етнокультурі українців / Зб. наук. праць.: посібник для викладачів, вчителів, студентів й учнів вузів і шкіл / Відповід. ред. П. М. Чернега. К.: Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015. 199 с.
5. <http://www.psyh.kiev.ua>.

Канарова О. В.,

кандидат педагогічних наук,

*старший викладач кафедри соціальної педагогіки та дошкільної освіти
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького*

Чернуха О. О.,

*студентка II курсу магістратури спеціальності «Дошкільна освіта»
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького*

ІГРА ЯК ЗАСІБ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Українська держава стоїть на шляху соціальних, політичних та економічних перетворень, переходу до демократії й свободи, цивілізованої соціальної економіки, національного відродження, побудови нового громадянського суспільства.

Нашій країні необхідні громадяни, які б мали національно свідому життєву позицію. Виховати та сформувати таких громадян можна лише за умови розвитку національної освіти, в якій система виховання та навчання ґрунтується на засадах народознавства, української етнопедagogіки, ідеях народної філософії, наукової педагогічної думки, основах християнської релігії, родинного виховання тощо.

Одне з головних місць в освіті займає патріотичне виховання сучасної дитини та розробка різноманітних теоретичних підходів у вирішенні цього питання. В умовах сьогодення в Україні патріотичному вихованню відведено пріоритетну роль. Про що свідчать державні документи: «Концепція громадянського виховання особистості в умовах розвитку української держави», Указ президента «Про заходи щодо розвитку духовності, захисту моралі та формування здорового способу життя громадян» від 27 квітня 1999 року, «Концепція патріотичного виховання учнівської молоді» тощо.

Українському суспільству сьогодні вкрай важливо відтворити почуття істинного патріотизму як духовно-моральної та соціальної цінності, сформувати у підростаючого покоління активну громадянську позицію, соціально значущі якості, які в майбутньому вона проявлятимуться в його діяльності та будуть пов'язані із реалізацією особистого потенціалу на благо української держави, захистом інтересів рідного краю, своєї родини, народу та Батьківщини. Як і в різні часи та епохи суспільство ставило перед собою завдання – виховати громадянина, патріота своєї країни, де сім'я, школа та садочок є невід'ємними учасниками цього процесу.

У вирішенні проблеми формування патріотичної свідомості вагоме місце займає організація діяльності дошкільних закладів та школи.

Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про те, що сучасне виховання, зокрема патріотичне, має здійснюватися в умовах національного виховання. Вчені патріотичне виховання розуміють як «формування гармонійної, розвиненої, високоосвіченої, соціально активної й національно свідомої людини, наділеної глибокою громадянською відповідальністю, здоровими інтелектуально-творчими й духовними якостями, родинними й патріотичними почуттями, працьовитістю, господарською кмітливістю, підприємливістю й ініціативністю» [2, с. 3].

Одним із важливих завдань формування патріотичної свідомості є формування патріотизму, а в процесі становлення української державності ця проблема набуває не аби яке значення.

Досліджуючи проблему патріотичного виховання дошкільників, слід зазначити, що чималу роль у вихованні патріотично свідомої особистості, відіграє гра.

Гра – основний вид діяльності дітей дошкільного віку, в процесі якої розвиваються як фізичні так і духовні сили дитини, її пам'ять, увага, уява, спритність, дисциплінованість. Гра є своєрідним, властивим дошкільному віку способом засвоєння суспільного досвіду. В процесі гри закладаються та формуються всі сторони особистості дитини, відбуваються значні зміни в її психіці, що готує її до переходу в нову, більш високу стадію розвитку. Саме такими властивостями пояснюються величезні виховні та розвивальні можливості гри, яку вчені визначають як провідну діяльність дітей дошкільного віку. Саме в такій діяльності дитина починає справедливо оцінювати дії і вчинки свої власні та своїх товаришів, відчувати себе членом колективу. Моральні якості, які формуються в процесі гри, впливають на поведінку дитини в житті, в той же час навички, що склалися в процесі повсякденного спілкування дітей один з одним і з дорослими, отримують подальший розвиток у грі.

Досліджуючи походження гри, учені одностайні в думці – гра у людини притаманна молодому організмові та забезпечує рухову діяльність для набуття життєво

особливі, важливі
вільні форми
Герцгоф, К. Г. З
рицька, Файн

Гра як спосіб
трудова діяльність
«людина – суспільство»
яка втілює внутрішні

Для дитини це
можливість
бно надати їй

Багато дослідників
захщі життя дітей
навчального закладу

становлення і розвитку
що стимулює формування
ігрового колективу

які граються, контролюють

Гра як самостійна
тини дошкільників

Гра – явище багате
всіх без винятку
з'являється з грою

у розвитку та вихованні
ності [1, с. 12]. Важливо
його морально-виховного

Розвивальній характер
бачає розвиток шкільного
Відбір та підготовка
проведення чітко усвідомленого
льному розвитку і його впливу
сі і результати ігрової діяльності

1. Довженко Г. В. У
2. Концепція громадянської державності. Д
3. Мудрик С. Б. Педагогі
4. Поніманська Т. І. Дошкільних навчальних закладів

необхідних навичок й умінь, виконує певні пізнавальні, навчальні, соціальні, тренувальні функції. (Л. Артемова, Ф.-Я.-Й. Бейтендейк, Л. Билесва, В. Всеволодський-Герингресс, Й. Гейзінга, Д. Ельконін, З. Зоріна, А. Кримов, М. Мешкова, Д. Менджерішська, Фабрі, Е. Федорович, Р. Хайнда, Л. Яковлев, та ін.) [3, с. 18].

Гра як соціальне явище, що виникло в процесі історичного розвитку людства з трудових дій, відображає реальну дійсність, удосконалюється з розвитком відносин «людина – суспільство». Вона є активною, свідомою, цілеспрямованою діяльністю, яка втілює потребу дитини в активності [4, с. 146].

Для дитини гра є наслідуванням як власної діяльності, так і діяльності дорослих, можливість вивільнити, «вижити» інстинкти руйнування, розбійництва, тому потрібно надати їй змогу вичерпати цю «негативну енергію» [4, с. 146].

Багато дослідників зосереджені на виявленні можливостей гри як форми організації життя дітей, а також визначенні її місця у педагогічному процесі дошкільного навчального закладу. Зважаючи на це, широкі можливості відкриваються в процесі становлення і розвитку ігрового колективу, в якому неминучими є реальні стосунки, що стимулює формування у дошкільника якостей, необхідних для її входження до ігрового колективу: підпорядкування своїх дій ролям, встановлення зв'язків з дітьми, які граються, контроль і виконання правил гри тощо.

Гра як самостійна дитяча діяльність формується в ході виховання і навчання дитини дошкільного віку, вона сприяє освоєнню нею досвіду людської діяльності.

Гра – явище багатогранне, її можна розглядати як особливу форму існування всіх без винятку сторін життєдіяльності колективу. Так само багато відтінків з'являється з грою в педагогічному керівництві виховним процесом. Величезна роль у розвитку та вихованні дитини належить грі – найважливішого виду дитячої діяльності [1, с. 12]. Вона є ефективним засобом формування особистості дошкільника, його морально-вольових якостей, у грі реалізується потреба впливу на Світ.

Розвивальний характер ігрової діяльності в навчально-виховному процесі передбачає розвиток патріотизму дітей дошкільного віку, їх національне виховання у грі. Відбір та підготовка патріотично спрямованої гри вимагає від вихователя під час проведення чітко усвідомити, в чому буде виявлятися ріст кожної дитини в національному розвитку і які загальнолюдські якості діти здобудуть або закріплять у процесі і результаті ігрової діяльності.

Список використаних джерел:

1. Довженко Г. В. Український дитячий фольклор. Київ, 1991. 73 с.
2. Концепція громадянського виховання особистості в умовах розвитку української державності. Дошкільне виховання. 2003. № 2. С. 3-8.
3. Мудрик С. Б. Походження гри. Молодіжний науковий вісник, 2012. С. 18-22.
4. Поніманська Т. І. Дошкільна педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. К.: «Академвидав», 2004. 456 с.